

[Kristen Amby.]

maaske slet ikke ønsker. Den højtærede Minister ryster paa Hovedet, men jeg kan ikke se, at den højtærede Minister har nogen Ret til at ryste paa Hovedet, naar han nægter Legaterne Ret til at faa mere end 4 pCt. af deres Penge, naar de vil laane dem direkte ud mod Pant i fast Ejendom — de maa gerne faa mere end 4 pCt., det afhænger af Kursen, hvis de vil købe Kreditforeningsobligationer.

Jeg forstaaer naturligvis vel, at den højtærede Minister mener, at da der er saa og saa mange Millioner i Legatmidler rundt omkring i Landet, saa hjælper det hans Konverteringsbestræbelser; men derfor har han jo ikke bortelimeret det uheldige Forhold. Havde den højtærede Minister saa endda holdt fast ved, at Bestemmelsen ogsaa skal gælde Forsikringsselskaber, var der jo Mening i det; men Forsikringsselskaber har Ret til direkte Udlaan, i hvert Fald efter den Fortolkning, den højtærede Minister selv siger, han vil give Bestemmelsen, hvis Spørgsmaalet kommer frem for Administrationen. Jeg synes Ministeren endnu en Gang inden tredje Behandling skulde overveje, om man ikke kunde ændre § 6, saa der i alt Fald blev Lighed for de Institutioner, det her drejer sig om.

Krag: Jeg takker den højtærede Minister for Besvarelsen af forskellige af de Spørgsmaal, jeg stillede, en Besvarelse, der paa de fleste Punkter var tilfredsstillende.

Jeg skal ikke her paa ny komme ind paa Spørgsmaalet om § 6 og den Stilling, der derigennem gives Legaterne, men man maa naturligvis, naar man taler om Legatmidler og Forsikringsselskaber i denne Forbindelse ikke glemme, at Forsikringsselskaberne, som er Ejere af de meget store Obligationsmasser, stiller hele Massen af 4½ pCt. Obligationer til Disposition til Ombytning, og endvidere at de under Konverteringsperioden og fremetter opkøber store Masser af 4 pCt. Obligationer, som udstedes i de nye Serier eller de gamle Serier, der nu bliver de eneste paa Markedet. Derigennem gør Forsikringsselskaberne en meget stor Indsats, af hvilken jeg kan sige, hele Konverteringsproblemet Succes afhænger, baade med Hensyn til at stille 4½ pCt. Obligationer til Disposition og med Hensyn til Modtagelse af 4 pCt. til Erstatning.

Naar den højtærede Minister stiller sig, som han gør med Hensyn til Legatmidlerne, beklager jeg det for saa vidt, hvad jeg ogsaa allerede har sagt. Navnlig vilde jeg finde det ønskeligt, saa længe hele Legatmassens Kon-

vertering ikke har fundet Sted, at der blev Adgang til Opkøb af tilsvarende Obligationer som dem, Legatet bygger paa, særlig ved Udtræk. Men jeg forstaaer paa den anden Side meget godt, at Ministeren stiller sig paa det Standpunkt, at han siger: Legaternes Indkøb af Obligationer er ikke uden Betydning for Obligationsskaberne, og derfor vil jeg i den Periode, hvor Konverteringen skal gennemføres, drage Omsorg for, at Legatmidler ikke direkte udlaanes, men anbringes i Kreditforeningsobligationer til 4 pCt., Obligationer, hvorigennem Legaterne vil faa en højere effektiv Rente end 4 pCt. Altsaa, man kan være utilfreds dermed, man kan ønske, at Hensyn blev taget paa dette eller hint Punkt, men man kan ikke, som det ærede Medlem Hr. Kristen Amby gjorde, uden videre stille Legaternes og Forsikringsselskabernes Indstilling over for denne Sag op som sideordnede og deres Krav som sideordnede.

Den højtærede Minister forsvarede Bestemmelsen om, at en Ombytning af højt forrentede Laan med lavere forrentede ad de gamle Veje og paa de gamle retslige Vilkaar egentlig ikke mere finder Sted, naar denne Nyordning her er ført ud i Livet. Det maa jeg sige, det kan jeg ikke give den højtærede Minister Ret i. Jeg kan give ham Ret, naar han siger, at den Indsats, der fra det offentlige Side gøres for at løfte 4 pCt.-Kursen op i et Niveau, hvor disse Obligationer ellers ikke vilde befinde sig, og den Fordel, som ogsaa Laantagere, der ikke benytter denne Lovgivning, faar af den højere Kurs, gør det naturligt, at man kræver Afgiften af dem. Men det ved den højtærede Minister lige saa godt som jeg, at naar man mister en gammel Rettighed, selv om Grunden er den, at der tilbydes een visse Fordele, om end maaske af lidt tvivlsom Art, som Erstatning derfor, oprører det Sindene hos mange.

Jeg er saa ganske enig med den højtærede Minister om den overordentlige Betydning, som det kan have i al Almindelighed, at Rentefoden sænkes her i Landet, og at denne Betydning ikke kan gøres op i klare Tal, selvfølgelig ikke, men den bør paa ingen Maade undervurderes. Jeg er absolut enig med den højtærede Minister i de Betragtninger, han i denne Forbindelse anstillede med Hensyn til de billige Penges Indflydelse inden for det engelske Erhvervs- liv det sidste Aar.

Men saa bør man ogsaa passe paa, at man ikke kommer til at opstille Barrierer, som opretholder Nydelsen af 4½ pCt. Rentefod mange Aar frem i Tiden. Det maa